

DZIENNIK USTAW

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 10 listopada 1978 r.

Nr 27

TREŚĆ:

Poz.:

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

118 — z dnia 27 października 1978 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie pomocy materialnej dla studentów szkół wyższych 245

ROZPORZĄDZENIE

119 — Ministra Przemysłu Maszynowego z dnia 2 listopada 1978 r. w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy przy eksploatacji wózków jezdniowych z napędem silnikowym 246

118

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 27 października 1978 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie pomocy materialnej dla studentów szkół wyższych.

Na podstawie art. 50 ust. 2 ustawy z dnia 5 listopada 1958 r. o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 1973 r., Nr 32, poz. 191) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 2 września 1977 r. w sprawie pomocy materialnej dla studentów szkół wyższych (Dz. U. Nr 29, poz. 126) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 10 po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Jeżeli student pozostaje w związku małżeńskim z osobą, która uzyskuje dochód określony w ust. 2, podaje w oświadczeniu, o którym mowa w ust. 3, dochód współmałżonka.”;

2) w § 12:

a) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Wysokość stypendium w zależności od dochodów wynosi:

Dochód netto na osobę w rodzinie studenta w zł	Kwota stypendium w zł
do 800	1400
800—1000	1400—1200
1000—1200	1200—1000
1200—1400	1000—800
1400—1600	800—600
1600—1800	600—400

3. W razie gdy dochód netto przypadający na osobę w rodzinie studenta, uzasadniający przyznanie stypendium, nie odpowiada rzeczywistej sytuacji materialnej studenta, można podwyższyć lub obniżyć stypendium, przy czym podwyższenie stypendium nie może przekroczyć kwoty 400 zł dla studentów I i II roku studiów oraz kwoty 600 zł dla studentów III roku i wyższych lat studiów, z tym że łączna kwota stypendium nie może być wyższa niż 1400 zł.”;

b) dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Minister Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki określa wypadki, w których stypendium może być podwyższone do kwoty 1800 zł dla studentów I i II roku studiów oraz do kwoty 2000 zł dla studentów III roku i wyższych lat studiów.”;

3) w § 12 ust. 5, § 13 ust. 3, § 25 ust. 3 oraz § 36 ust. 2 skreśla się wyraz „osobiście”;

4) § 15 otrzymuje brzmienie:

„§ 15. 1. W razie gdy dochód netto na osobę w rodzinie studenta obniżył się, stypendium ulega odpowiedniemu podwyższeniu według stawek przewidzianych w § 12 ust. 2.

2. W razie gdy dochód netto na osobę w rodzinie studenta wzrósł ponad 1800 zł, a nie przekroczył kwoty 2000 zł, student może otrzymywać stypendium w kwocie 400 zł.

3. W razie gdy dochód netto na osobę w rodzinie studenta wzrósł ponad 2000 zł, nie

- więcej jednak niż, o 10% tej kwoty, student może otrzymywać stypendium, którego wysokość ulega odpowiedniemu obniżeniu o kwotę dochodu przewyższającą 2000 zł, do kwoty nie niższej niż 200 zł.
4. W razie wzrostu dochodu netto na osobę w rodzinie studenta ponad kwotę, o której mowa w ust. 3, student traci prawo do stypendium.”;
- 5) w § 16 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:
„3. Podjęta przez dziekana decyzja w sprawach, o których mowa w ust. 2, obowiązuje od początku roku szkolnego.”;
- 6) w § 26:
a) w ust. 2 skreśla się wyrazy „§ 13 ust. 5”;
b) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:
„3. Student, który ukończył studia przed terminem przewidzianym w regulaminie studiów, otrzymuje stypendium fundowane także za okres pomiędzy faktycznym a ustalonym w regulaminie terminem ukończenia studiów, a mianowicie:
1) na studiach kończących się w semestrze zimowym — za okres do dnia 31 marca,
- 2) na studiach kończących się w semestrze letnim — za okres do dnia 30 września.”;
- 7) w § 33:
a) w ust. 2 dodaje się pkt 7 w brzmieniu:
„7) wyższych szkół teatralnych i filmowych”;
b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:
„3. Wartość zasiłku rzeczowego w całym okresie studiów nie może przekroczyć:
1) na wydziałach, kierunkach studiów i w szkołach wymienionych w ust. 2 pkt 1, 2, 3 i 6 — 4000 zł,
2) w szkołach i na kierunkach studiów wymienionych w ust. 2 pkt 4 i 5 — 3000 zł,
3) w szkołach wymienionych w ust. 2 pkt 7 — 2000 zł.”;
- 8) w § 38 wyrazy: „Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki” zastępuje się wyrazami: „Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Sportu”.
- § 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1979 r.

Prezes Rady Ministrów: P. Jaroszewicz

119

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU MASZYNOWEGO

z dnia 2 listopada 1978 r.

w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy przy eksploatacji wózków jezdniowych z napędem silnikowym.

Na podstawie art. 208 § 3 Kodeksu pracy (Dz. U. z 1974 r. Nr 24, poz. 141 i z 1975 r. Nr 16, poz. 91) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa warunki bezpieczeństwa i higieny pracy przy eksploatacji wózków jezdniowych z napędem silnikowym, zwanych dalej „wózkami”, używanych w transporcie wewnętrznym zakładów pracy, z wyjątkiem, o którym mowa w § 27.

§ 2. Konstrukcja wózków oraz ich wyposażenie powinny być zgodne z wymaganiami przewidzianymi w odpowiednich normach. Dokonywanie przez użytkownika zmian konstrukcyjnych lub demontażu urządzeń zabezpieczających i sygnalizacyjnych oraz tabliczek informacyjnych określonych w normach jest zabronione.

§ 3. 1. Każdy wózek powinien być wyposażony w dokumentację techniczno-ruchową, zawierającą dane dotyczące warunków eksploatacji, terminów okresowych kontroli i remontów, oraz instrukcje obsługi i konserwacji wózka.

2. Dokumentacja techniczno-ruchowa powinna określać dopuszczalną liczbę wózków doczepnych pustych lub z ładunkiem, z uwzględnieniem możliwości bezpiecznego zahamowania całego składu.

§ 4. 1. Zakłady eksploatujące wózki powinny mieć zaplecze techniczno-warsztatowe oraz wydzielone pomieszczenia lub stanowiska postoju wózków, spełniające wymagania określone odrębnymi przepisami.

2. W zakładach eksploatujących wózki akumulatorowe, niezależnie od wymagań, o których mowa w ust. 1, powinny być wydzielone pomieszczenia lub stanowiska ładowania akumulatorów, a w zakładach pracy eksploatujących wózki z silnikami zasilanymi gazem z butli — pomieszczenia przeznaczone do wymiany butli z gazem.

3. Jeżeli ze względów techniczno-ekonomicznych jest nieuzasadnione organizowanie własnego zaplecza techniczno-warsztatowego, zakład pracy powinien zapewnić techniczną obsługę wózków w specjalistycznych warsztatach pozazakładowych.

§ 5. Pracę kierowcy wózka może wykonywać osoba pełnoletnia, która:

- 1) ukończyła kurs dla kierowców wózków i otrzymała świadectwo stwierdzające nabycie kwalifikacji w zawodzie kierowcy jednego lub kilku typów wózków oraz
- 2) otrzymała od zakładu pracy imienne zezwolenie na kierowanie wózkami.